

ספר
ספורי הזוהר

מֶלֶקֶט מְכַל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִינְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרֻשֵׁת אָמוֹר

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנִיָּה עַל יָדֵי
"מְכַעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תּשׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

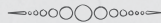
פּראָשֶׁת
אַמֶּר

ספּוּרֵי הַזֹּהָר

A photograph of a man and a woman in traditional Jewish attire sitting at a table with a lit candle, reading a book. The man is on the right, wearing a dark suit and a black hat, looking down at the book. The woman is on the left, wearing a white headscarf and a dark jacket, also looking at the book. The scene is dimly lit, with the primary light source being a candle on the table, creating a warm, intimate atmosphere. The background is dark and out of focus.

תכן ענינים

♦ בעת הנאולה ה' יאיר בהדרגה ♦ פחו של קטור העשן
 של הקרב ♦ דוד מלכא חי וקיים ♦ ארץ ימים בימינה
 בשמאלה עשר וכבוד ♦ בזכות מחילה למי שהרע
 לו ♦ הוי דן את חברך לכף זכות ♦ בפטירת רשב"י
 נסתמו מעינות החכמה ♦ הכרזת זמנו של האדם ♦

גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה

כתב ה"כסא מלך" בתקון ל', זה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמיד
 חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים
 קבלה, וגורם אורך גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן,
 כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חודש
 ימים בפשטי התורה, כי גדול כוחה לקרב הגאולה.

בַּעַת הַגְּאוּלָּה ה' יֵאִיר בְּהַדְרָגָה

(זוהר וישלח קע ע"א)

רְבִי יְהוּדָה פִּתַח וְאָמַר, (שיר ו) מִי זֹאת
הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ שְׁחַר יָפָה כְּלַבָּנָה בְּרָה
כַּחֲמָה יָפָה בְּנִדְגָלוֹת. פְּסוּקַי זֶה פִּרְשׁוּהוּ
וְנִתְבָּאֵר. אֲבָל מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה - אֵלּוּ הֵם
יִשְׂרָאֵל, בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים
אוֹתָם וְיוֹצִיאֵם מִן הַגְּלוּת, אִי יִפְתַּח לָהֶם
פֶּתַח שֶׁל אוֹר [שֶׁהוּא] דְּקִיק קָטָן, וְאַחַר
כֵּן פֶּתַח אַחֵר שֶׁהוּא גְּדוֹל מְמֹנֵנִי, עַד
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לָהֶם שְׁעָרִים
עַלְיוֹנִים פְּתוּחִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

וְכֵן כָּל מָה שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְיִשְׂרָאֵל וְלַצְּדִיקִים שְׁבָהֵם, כֵּן כָּלֵם
וְלֹא בְּזִמְנֵי אֶחָד. לְאֵדָם שֶׁנִּתְּנָה בְּחֻשׁ
וְדִיּוּרוֹ הָיָה תְּמִיד בְּחֻשׁ, כְּשִׁירְצוֹ לְהֵאִיר
לוֹ, צְרִיכִים לִפְתַּח לוֹ אוֹר קָטָן כְּעֵין
הַמַּחֲסֵי, וְאַחַר כֵּן גְּדוֹל מְמֹנֵנִי, וְכֵן בְּכָל
פַּעַם עַד שֶׁיֵּאִירוּ לוֹ כָּל הָאוֹר כְּרָאוּי.

כֵּן הֵם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כג)
מֵעַט מֵעַט אֶגְרָשְׁנֶנּוּ מִפְּנֵיךְ עַד אֲשֶׁר
תִּפְרָה וְגו'. וְכֵן לְמִי שֶׁהוּא בָּא לְהִרְפֹּא,
אֵינוֹ בִּשְׂעָה אַחַת, אֲלֵא מֵעַט מֵעַט עַד
שִׁיתְחַזֵּק. אֲבָל לַעֲשׂוֹ לֹא כֵּן, אֲלֵא בְּפַעַם
אַחַת מֵאִיר לוֹ, וְנֶאֱבָד מְמֹנֵנִי מֵעַט מֵעַט
[וְלַעֲתִיד לְבֹא לְאֲמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה
(ישעיה מב) ה' כַּגְּבוּר יֵצֵא] עַד שִׁיתְחַזְּקוּ
יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמִידוּ [וְיִשְׁבוּ] אוֹתוֹ מֵהַכֵּל,
מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם
שֶׁמֵאִיר בִּשְׂעָה אַחַת, יְהִי לוֹ הַשְּׂמֵדָה

בַּעַת הַגְּאוּלָּה ה' יֵאִיר בְּהַדְרָגָה

(זוהר וישלח קע ע"א)

רְבִי יְהוּדָה פִּתַח וְאָמַר, (שיר השרים ו) מִי
זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ שְׁחַר יָפָה כְּלַבָּנָה
בְּרָה כַּחֲמָה אֵימָה בְּנִדְגָלוֹת. הַאִי קָרָא
אוּקְמוּהָ וְאַתְמוּהָ, אֲבָל מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה,
אֵלּוּ אֵינֶנּוּ יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנֵי דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא יוֹקִים לוֹן וְיִפִּיק לוֹן מִן גְּלוּתָא. בְּדִין
יִפְתַּח לוֹן פֶּתַח דְּנִהוּרָא (דְּהִיא) דְּקִיק
זְעִיר. וְלִבְתֵּר פֶּתַח אַחֲרֵינָא דְאִיהוּ רַב
מִזְעִיר, עַד דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִפְתַּח לוֹן
תַּרְעִין עַלְאִין פְּתִיחִין לְאַרְבַּע רוּחֵי עַלְמָא.

וְכֵן כָּל מָה דְּעֵבִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְיִשְׂרָאֵל וְלַצְּדִיקֵי דִּי בְּהוּ, הֵכִי
כְּלָהוּ וְלָאוּ בְּזִמְנֵי חֲדָא. לְבַר נֶשׁ
דְּאִתְיָהִיב בְּחֻשׁוֹ וְדִיּוּרֵיהּ הָיָה בְּחֻשׁוֹ
תְּדִיר, כִּד יִבְעוֹן לְאַנְהֲרָא לִיהּ, בְּעֵינֵי
לְאַפְתַּח לִיהּ נְהוּרָא זְעִירָתָא כְּעֵינָא
דְּמִחְסָא, וְלִבְתֵּר רַב מִזְעִיר, וְכִדִּין בְּכָל
זְמַנָּא עַד דִּינְהֲרוֹן לִיהּ כָּל נְהוּרָא כְּדָקָא
יְאוּת.

כֵּן אֵינֶנּוּ יִשְׂרָאֵל כְּמָה דְאֵת אִמּוֹר, (שְׁמוֹת
כג) מֵעַט מֵעַט אֶגְרָשְׁנֶנּוּ מִפְּנֵיךְ עַד
אֲשֶׁר תִּפְרָה וְגו'. וְכֵן לְמֵאֵן דְּאֵתִי אֶסְוֹתָא
לָאוּ אִיהוּ בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, אֲלֵא זְעִיר זְעִיר
עַד דִּיתְתַּקֵּף. אֲבָל לַעֲשׂוֹ לָאוּ הֵכִי, אֲלֵא
בְּזִמְנֵי חֲדָא נְהִיר לִיהּ וְאַתְאֲבִיד מִזְעִיר
זְעִיר זְעִיר. (וְלִזְמַנָּא דְאֵתִי לְאוֹמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדַת
כוֹכָבִים וּמַזְלוֹת (ישעיה מב) " כַּגְּבוּר יֵצֵא) עַד
דִּיתְתַּקֵּפוּן יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁצִיּוּן (וְיִשְׁבוּ) לִיהּ
מִכְּלָא, מֵעַלְמָא דִּין וּמֵעַלְמָא דְאֵתִי. וּבְגִין
דְּנִהִיר בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, הָיָה לִיהּ שְׁצִיאוֹ

מהכל. אבל ישראל, אור שִׁלְהֶם מְעַט מְעַט, עַד שִׁיִּתְחַזְקוּ, וַיֵּאִיר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים.

וְכֵלָם שׁוֹאֲלִים אוֹתָם וְאוֹמְרִים, מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר, זֹהִי קִדְרוֹת הַבִּקְרָה, וְזֶהוּ אֹר דְּקִיק. וְאַחַר יָפָה כְּלָבָנָה, מְשׁוּם שֶׁהַלְבָּנָה, הָאֹר שֶׁלָּהּ מֵאִיר יוֹתֵר מְשָׁחַר. וְאַחַר בְּרָה כַחֲמָה, מְשׁוּם שֶׁאֹרָה חֲזָק וּמֵאִיר יוֹתֵר מֵהַלְבָּנָה. וְאַחַר כֶּף אֵימָה כַּנְדָּגְלוֹת, חֲזָקָה בְּאֹר חֲזָק כְּרֵאוּי.

בַּחוּ שֶׁל קְטוֹר הָעֵשֶׂן שֶׁל הַקְּרָבָן

(זוהר וישלח קעו ע"ב)

רַבִּי חֲזַקְיָה מְצָא יוֹם אֶחָד אֶת רַבִּי יוֹסִי שֶׁהֵיְתָה נִשְׁמָטֶת חֲתִיכַת בְּשָׂר לְתוֹךְ לְהַבּוֹת הָאֵשׁ, וְהָיָה עוֹלָה קְטוֹר הָעֵשֶׂן לְמַעְלָה. אָמַר לוֹ, אֵלּוּ קְטוֹר הָעֵשֶׂן שֶׁל הַקְּרָבָן שֶׁהֵיְתָה עוֹלָה עַל גְּבִי הַמְּזֻבָּח הִיָּה עוֹלָה תְּמִיד כְּמוֹ זֶה, לֹא שׁוֹרָה רִגְזָה בְּעוֹלָם, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ גוֹלִים מְעַל הָאָרֶץ.

דוֹד מִלְכָּא חַי וְקַיִים

(זוהר ויגש רו ע"ב; רו ע"ב)

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי נִפְגְּשׁוּ לְכַפֵּר חֲנוּן. בְּעוֹדָם יוֹשְׁבִים בְּבֵית מְלוֹנָם, בָּא אִישׁ אֶחָד, וּמִשָּׂא שֶׁל חֲמוּר לְפָנָיו, וְנִכְנַס לְבֵית. בֵּין כֶּף אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, הִנֵּה שְׂנִינִי שֶׁדוֹד הַמְּלֶכֶךְ הִיָּה מְתַנַּמְנֵם כְּמוֹ סוֹס וּשְׂנִיתוֹ מוֹעֵטֶת, אִיךָ הִיָּה קָם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, הַשְּׁעוֹר הִנֵּה הוּא קָטוֹן, וְלֹא הִיָּה

מְכֻלָּא. אָבֵל יִשְׂרָאֵל נְהוּרָא דְלֵהוֹן זְעִיר זְעִיר, עַד דִּיִּתְתַּקְפוּן וַיִּנְהִיר לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעוֹלָמִין.

וְכֵלָא שְׂאֵלֵי לוֹן וְאֹמְרֵי מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר, אִיהוּ קִדְרוֹתָא דְצַפְרָא, וְדָא אִיהוּ נְהוּרָא דְקִיק. וְלִבְתֵּר יָפָה כְּלָבָנָה, בְּגִין דְּסִיְהֵרָא נְהוּרָא דִּילָהּ נְהִיר יִתִּיר מְשָׁחַר. וְלִבְתֵּר בְּרָה כַחֲמָה, בְּגִין דְּנְהוּרִיָּה תַקִּיף וְנְהִיר יִתִּיר מְסִיְהֵרָא. וְלִבְתֵּר אֵימָה כַּנְדָּגְלוֹת, תַקִּיפָא בְּנְהוּרָא תַקִּיף כְּדָקָא יְאוּת.

בַּחוּ שֶׁל קְטוֹר הָעֵשֶׂן שֶׁל הַקְּרָבָן

(זוהר וישלח קעו ע"ב)

רַבִּי חֲזַקְיָה אֲשַׁפְּחִיָּה יוֹמָא חַד לְרַבִּי יוֹסִי דְהָוָה מְשִׁתְּמִיט סַפְסִינָא גוֹ קְטִירֵי דְנוּרָא וְהָוָה סְלִיק קְטוֹרָא דְתַנְנָא לְעִילָא. אָמַר לִיָּה, אֵלּוּ קְטוֹרָא דְתַנְנָא דְקְרָבָנָא דְהָוָה סְלִיק עַל גְּבִי מְדַבְּחָא הָוָה סְלִיק תְּדִיר כִּי הָאֵי גְוֹנָא, לֹא שְׂרִיָּא רִוּגָא בְּעִלְמוֹא וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אֲתַגְלִי מְעַל אֲרַעָא.

דוֹד מִלְכָּא חַי וְקַיִים

(זוהר ויגש רו ע"ב; רו ע"ב)

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אֲעָרְעוּ בְכַפֵּר חֲנוּן. עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי בִי אוֹשְׁפִיזִיָּהוּ, אֶתָּא חַד בַּר נֶשׁ וְחַד מְטוּלָא דְחֲמִירָא קַמִּיָּה וְעָאֵל בְּבֵיתָא. אֲדַהֲכִי, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, הָא תְּגִינִן, דְּדוֹד מִלְכָּא הָוָה מְתַנַּמְנֵם כְּסוֹס, וְשִׁינִתִּיָּה זְעִיר, הִיךְ הָוָה קָם בְּפִלְגוֹת לִילִיָּא. הָאֵי שְׁעוּרָא זְעִיר

אִיהוּ וְלֹא הָוָה אֶתְעַר אֶפִּילוּ בַתְּלֹתוֹת לִילִיא.

מִתְעוֹרֵר אֶפְלוּ בְּשִׁלִּישׁ הַלֵּילָה?

אָמֹר לִיה, בְּשַׁעֲתָא דְעֵאל לִילִיא, הָוָה יִתִּיב עִם כָּל רַבְרָבֵי בֵיתִיה וְדָאִין דִּינָא, וְעֵסִיק בְּמִלֵּי דְאוּרִייתָא. וּלְבַתֵּר הָוָה נְאִים שִׁינְתִּיה עַד פְּלָגוֹת לִילִיא, וְקָם בְּפִלְגוֹת לִילִיא וְאֶתְעַר, וְאֶשְׁתַּדַּל בְּפִלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחָן.

אָמֹר לוֹ, בְּשַׁעֲהָ שְׁנַכְנַס הַלֵּילָה, הִיָּה יוֹשֵׁב עִם כָּל גְּדוּלֵי בֵיתוֹ וְדָן אֶת הַדִּין וְעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְאַחַר כֵּן הִיָּה יִשְׁן שְׁנָתוֹ עַד חֲצוֹת הַלֵּילָה, וְקָם בְּחֲצוֹת הַלֵּילָה וּמִתְעוֹרֵר, וּמִשְׁתַּדַּל בְּעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ בְּשִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת.

אֲדַהְכִי אָמֹר (דף רז ע"א) הֵהוּא בַר נֶשׁ, וְכִי הָאִי מוֹלָה דְקֶאֱמֹרִיתוֹ, הַכִּי הוּא. רְזָא דְמִלְּהָ הַכָּא, דְּהָא דְוֹד מִלְּכָא חֵי וְקִיָּים לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֵלְמִין. וְוֹד מִלְּכָא הָוָה נְטִיר כָּל יוֹמוֹי דְלָא יִטְעֵם טְעֵם מִיִּתְהָ. בְּגִין דְּשִׁינְתָא חַד מְשִׁתִּין בְּמִיתְהָ אִיהוּ. וְוֹד בְּגִין דּוֹכְתִּיה דְּאִיהוּ חֵי, לֹא הָוָה נְאִים אֶלָּא שִׁתִּין נְשָׁמִי. דְּעַד שְׁתִּין נְשָׁמִי חֶסֶד חַד, אִיהוּ חֵי. מִתְמָן וְלַהֲלָאָה, טְעֵים בַר נֶשׁ טְעֵמָא דְמוֹתָא, וְשִׁלִּט בֵּיה סְטְרָא דְרוּחַ מְסֻאָבָא וְכוּ'.

בִּינְתִּים אָמֹר הָאִישׁ הֵהוּא, וְכִי הַדְּבַר הָזֶה שְׂאֲתָם אוֹמְרִים הוּא כֵּן? סוּד הַדְּבַר יֵשׁ כְּאֵן, שְׁהִנְהָ דְוֹד הַמְּלֶכֶךְ חֵי וְקִיָּים לְעוֹלָם וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, וְוֹד הַמְּלֶכֶךְ הִיָּה שׁוֹמֵר כָּל יְמָיו שְׁלֹא יִטְעֵם טְעֵם מִיִּתְהָ, מְשוּם שְׁהִשְׁנָה אֶחָד מְשִׁשִּׁים בְּמִיתְהָ הִיא, וְוֹד, מְשוּם מְקוּמוֹ שְׁהוּא חֵי, לֹא הִיָּה יִשְׁן אֶלָּא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת חֶסֶד אַחַת הוּא חֵי, מְשִׁם וְהֲלָאָה טוֹעֵם אָדָם טְעֵם מִיִּתְהָ וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה וְכוּ'.

אָתוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּהָ, אָמְרוּ לִיה, מַה שְׁמֵךְ. אָמֹר לְהוֹן, חֲזַקִּיָּה. אָמְרוּ לִיה, יִתְיַשֵּׁר חִילְךָ וְיִתְתַקַּף אוּרִייתְךָ. יִתִּיבוּ. אָמֹר רַבִּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְשִׁרִית, אִימָא לֹן מַהֲנִי רְזִין עֲלֵאִין דְקֶאֱמֹרְתָ וְכוּ'.

בְּאֹר רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּהוּ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְׁמֵךְ? אָמֹר לְהֵם, חֲזַקִּיָּה. אָמְרוּ לוֹ, יִישֵׁר כַּחַד וְתִתְחַזַּק תּוֹרַתְךָ. יִשְׁבוּ. אָמֹר רַבִּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְהִתְחַלַּתְתָּ, אָמֹר לָנוּ מַעֲתָה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שְׂאֲמֹרְתָ וְכוּ'.

אֲדַהְכִי אֶתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר, כִּיִּין דְּחֵמָא לוֹן אָמֹר, וְדָאִי שְׂכִינְתָא הַכָּא. אָמֹר לְהוֹן בְּמֵאִי עֵסְקִיתוּ. אָמְרוּ לִיה (דף רז ע"ב) כָּל עוֹבְדָא. אָמֹר, וְדָאִי שְׁפִיר קֶאֱמֹר.

בִּינְתִּים בָּא רַבִּי אֶלְעָזָר. כִּיִּין שְׁרָאָה אוֹתָם, אָמֹר, וְדָאִי שְׁהִשְׁכִּינָה כְּאֵן. אָמֹר לְהֵם, בְּמָה עֵסְקִיתָם? אָמְרוּ לוֹ אֶת כָּל הַמַּעֲשָׂה. אָמֹר, וְדָאִי שְׁיָפָה אָמֹר.

אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד
(זוהר וישב קצ ע"א)

בֹּא רְאֵה מִה כְּתוּב, (משלי ג) אֲרָךְ יָמִים
בִּימִינָה בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד. אֲרָךְ
יָמִים בִּימִינָה - מִי שֶׁהוֹלֵךְ לִימִין הַתּוֹרָה,
אֲרָךְ שָׁל חַיִּים הוּא לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁזוֹכָה
שָׁם לְכָבוֹד הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא כְּבוֹד וְכֹתֵר
לְהִתְעַטֵּר עַל הַכֹּל, שֶׁכֶּתֵר הַתּוֹרָה הוּא
בְּעוֹלָם הַהוּא. בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד -
בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאָף עַל גַּב שְׂאִינוּ מִתְעַסֵּק
בֶּה לְשִׁמְהָ, זוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֶשֶׂר
וְכָבוֹד.

שְׁהָרֵי רַבִּי חַיִּיא, כְּאֲשֶׁר בָּא מְשִׁם לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, קָרָא בַּתּוֹרָה, עַד שֶׁהָיוּ
פְּנֵי מַאֲרִים כְּמוֹ הַשְּׁמֶשׁ, וְכִשְׁהָיוּ
עוֹמְדִים לְפָנָיו כָּל אוֹתָם שֶׁעָסְקוּ בַּתּוֹרָה,
הָיָה אוֹמֵר: זֶה הַשְּׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְזֶה
לֹא הַשְּׁתַּדֵּל לְשִׁמְהָ. וְהָיָה מִתְפַּלֵּל עַל
אוֹתוֹ שֶׁמִּתְעַסֵּק לְשִׁמְהָ, שֶׁכֶּף יִהְיֶה תְּמִיד
וְיִזְכָּה לְעוֹלָם הַבָּא. וּמִתְפַּלֵּל עַל אוֹתוֹ
שֶׁלֹּא הִתְעַסֵּק לְשִׁמְהָ, שֶׁיִּבֹּא לְהִתְעַסֵּק
בֶּה לְשִׁמְהָ וְיִזְכָּה לְחַיֵּי עוֹלָם.

יוֹמָא חַד, חֲמָא חַד תַּלְמִיד דְּהוּהָ לְעֵי
בְּאוּרִייתָא, וְאַנְפוּי מוֹרִיקָן. אָמַר,
וְדַאי מְהֵרָה בְּחֻטְאָה אִיהוּ דְנָא. אַחִיד
לִיה לְקַמְיָה, וְאַמְשִׁיף עֲלֵיהָ בְּמַלְיָן
דְּאוּרִייתָא, עַד דְּאַתְיִישֵׁב רוּחִיהָ בְּגוּיָה. מִן
הָהוּא יוֹמָא וְלְהִלָּאָה, שׁוּי עַל רוּחִיהָ, דְּלֹא
יְרַדֵּף בְּתֵר אִינוּן הִרְהוּרִין בִּישׁוּן, וְיִשְׁתַּדֵּל
בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּשֶׁאֲדָם רוּאָה שְׁבָאִים
אֲלֵיו הִרְהוּרִים רָעִים, יִתְעַסֵּק

אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד
(זוהר וישב קצ ע"א)

תָּא חַזִּי, מִה כְּתִיב, (משלי ג) אֲרָךְ יָמִים
בִּימִינָה בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד. אֲרָךְ
יָמִים בִּימִינָה, מָאן דְּאִזִּיל לִימִינָה
דְּאוּרִייתָא, אֲרָכָא דְחַיִּין אִיהוּ לְעַלְמָא
דְּאַתִּי. דְּזָכִי תַמְּוֹן לִיקְרָא דְּאוּרִייתָא,
דְּאִיהוּ יְקָרָא וְכֹתֵרָא, לְאַתְעַטְרָא עַל כָּלָא.
דְּכֹתֵרָא דְּאוּרִייתָא בְּהוּא עַלְמָא אִיהוּ.
בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד, בְּהַאי עַלְמָא, דְּאָף
עַל גַּב דְּלֹא אִתְעַסֵּק בֶּה לְשִׁמְהָ, זְכִי בְּהַאי
עַלְמָא בְּעוֹתֵרָא וְיְקָרָא.

דְּהָא רַבִּי חַיִּיא כִּד אָתָא מְהֵתָם לְאַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל, קָרָא בְּאוּרִייתָא, עַד דְּהוּוּ
אַנְפוּי נְהִירִין כְּשִׁמְשָׁא. וְכִד הוּוּ קְוִימִין
קַמְיָה כָּל אִינוּן דְּלַעָאן בְּאוּרִייתָא. הָוָה
אָמַר, דָּא אִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ, וְדָא
לֹא אִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְהָ, וְהוּוּ צְלִי עַל הָהוּא
דְּאַתְעַסֵּק לְשִׁמְהָ, דְּלִיְהוּ כִּי תְדִיר, וְיִזְכִּי
לְעַלְמָא דְּאַתִּי. וְצְלִי עַל הָהוּא דְּלֹא
אַתְעַסֵּק בֶּה לְשִׁמְהָ, דְּיִתִּי לְאַתְעַסְקָא בֶּה
לְשִׁמְהָ, וְיִזְכִּי לְחַיֵּי עַלְמָא.

יוֹמָא חַד, חֲמָא חַד תַּלְמִיד דְּהוּהָ לְעֵי
בְּאוּרִייתָא, וְאַנְפוּי מוֹרִיקָן. אָמַר,
וְדַאי מְהֵרָה בְּחֻטְאָה אִיהוּ דְנָא. אַחִיד
לִיה לְקַמְיָה, וְאַמְשִׁיף עֲלֵיהָ בְּמַלְיָן
דְּאוּרִייתָא, עַד דְּאַתְיִישֵׁב רוּחִיהָ בְּגוּיָה. מִן
הָהוּא יוֹמָא וְלְהִלָּאָה, שׁוּי עַל רוּחִיהָ, דְּלֹא
יְרַדֵּף בְּתֵר אִינוּן הִרְהוּרִין בִּישׁוּן, וְיִשְׁתַּדֵּל
בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּד חֲמִי בַר נֶשׁ דְּהִרְהוּרִין
בִּישׁוּן אִתְיִין לְגַבִּיהָ, יִתְעַסֵּק

בתורה, ואז יעברו מִמֶּנּוּ. אמר רבי אלעזר, כְּשֵׁאוֹתוֹ הֵצֵד הָרַע בָּא לְפָתוֹת אֶת הָאָדָם, יִמְשֹׁךְ אוֹתוֹ לַתּוֹרָה, וַיִּפְרֹד מִמֶּנּוּ.

בֵּא רָאָה, שֶׁהֵנָּה שְׂנִינּוּ, שְׂכַאֲשֶׁר הֵצֵד הָרַע הֵזָה עוֹמֵד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁטִין עַל הָעוֹלָם מְשׁוּם מַעֲשִׂים רָעִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל הָעוֹלָם, וְנוֹתֵן עֲצָה לְבְנֵי אָדָם לְהִנְצֵל מִמֶּנּוּ, וְלֹא יוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם וְלֹא עַל מַעֲשִׂיהֶם. וְכֵּן הִיא הָעֲצָה? לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, וְנִצּוּלִים מִמֶּנּוּ. מִנֵּינן לָנוּ? שְׂכַתּוֹב (שם ו) כִּי גַר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר וְדָרָךְ חַיִּים תּוֹכַחֹת מוֹסֵר. מַה פְּתוּב אַחֲרָיו? לְשַׁמְרֵךְ מֵאִשֶׁת רַע מִחֻלְקַת לְשׁוֹן נְכָרִיָּה.

זֶהוּ צַד הַטְּמָאָה. הֵצֵד הָאֲחֵר - שְׁעוֹמֵד תְּמִיד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁטִין עַל חֲטָאֵי בְנֵי הָאָדָם, וְעוֹמֵד תְּמִיד לְהַשְׁטִין לְמַטָּה לְבְנֵי אָדָם. עוֹמֵד תְּמִיד לְמַעְלָה כְּדֵי לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי בְנֵי הָאָדָם וּלְהַשְׁטִין לָהֶם עַל מַעֲשִׂיהֶם, וּמְשׁוּם שְׂנִינּוּ בְּרִשׁוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לוֹ לְאִיּוֹב.

וְכֵּן עוֹמֵד עֲלֵיהֶם לְהַשְׁטִין אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְהַזְכִּיר חֲטָאֵיהֶם בְּכָל מַה שֶׁעָשׂוּ בְּאוֹתָן הַפְּעָמִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם בְּדִין, אֲזִי עוֹמֵד לְהַשְׁטִין לָהֶם וּלְהַזְכִּיר חֲטָאֵיהֶם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל יִשְׂרָאֵל וְנוֹתֵן לָהֶם עֲצָה לְהִנְצֵל מִמֶּנּוּ, וּבְמַה? בְּשׁוֹפָר, בַּיּוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים בְּשַׁעִיר

בְּאוֹרֵייתָא, וְכַדִּין יִתְעַבְּרוּן מִנִּיהָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כִּד הָהוּא סְטָרָא בִּישָׂא אֶתִּי לְמַפְתִּי לִיָּה לְבַר נֶשׁ, יֵהָא מְשִׁיךְ לִיָּה לְגַבִּי אוֹרֵייתָא, וַיִּתְפָּרֵשׁ מִנִּיהָ.

תָּא חֲזִי, דְּהָא תִּנְיִנּוּ, דְּכַד הָאִי סְטָרָא בִּישָׂא קִימָא קַמִּיהָ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַסְטָאָה עַל עַלְמָא בְּגִין עוֹבְדִין בִּישׁוּן. קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל עַלְמָא, וַיְהִיב עֵיטָא לְבְנֵי נֶשָׂא, לְאַשְׁתַּזְבָּא מִנִּיהָ. וְלֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהוֹן וְלֹא עַל עוֹבְדֵיהוֹן, וּמֵאִי אִיהוּ עֵיטָא, לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאוֹרֵייתָא, וְאַשְׁתַּזְבּוּ מִנִּיהָ. מִנְלָן, דְּכַתִּיב, (משלי ו) כִּי גַר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר וְדָרָךְ חַיִּים תּוֹכַחֹת מוֹסֵר. מַה כְּתִיב בַּתְּרִיָּה לְשַׁמְרֵךְ מֵאִשֶׁת רַע מִחֻלְקַת לְשׁוֹן נְכָרִיָּה.

וְדָא הוּא סְטָרָא מְסַאֲבָא, סְטָרָא אַחֲרָא. דְּאִיהִי קִימָא תְּדִיר קַמִּיהָ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַסְטָאָה עַל חוֹבִיָּהוֹן דְּבְנֵי נֶשָׂא. וְקִימָא תְּדִיר לְאַסְטָאָה לְתַתָּא לְבְנֵי נֶשָׂא. קִימָא תְּדִיר לְעֵילָא, בְּגִין לְאַדְכָּרָא חוֹבִיָּהוֹן דְּבְנֵי נֶשָׂא, וְלְאַסְטָאָה לוֹן עַל עוֹבְדֵיהוֹן. וּבְגִין דְּאִתִּיְהִיבוּ בְּרִשׁוֹתֵיהָ, כְּמַה דְּעַבְדַּד לִיָּה לְאִיּוֹב.

וְכֵּן קִימָא עֲלֵיהֶוּ לְאַסְטָאָה דִּישְׂרָאֵל וְלְאַדְכָּרָא חוֹבִיָּהוֹן בְּכָל מַה דְּעַבְדּוּ, בְּאִינּוֹן זְמַנִּין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קִימָא עֲלֵיהֶוּ בְּדִינָא. כְּדִין קָאִים לְאַסְטָאָה לוֹן וְלְאַדְכָּרָא חוֹבִיָּהוֹן. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עֲלֵיהֶוּ דִּישְׂרָאֵל, וַיְהִיב לוֹן עֵיטָא לְאַשְׁתַּזְבָּא מִנִּיהָ. וּבְמַה, בְּשׁוֹפָר בַּיּוֹם דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבַיּוֹם דְּכַפּוּרֵי בְּשַׁעִיר

הַמְשַׁתְּלַח שְׁנוּתָנִים לוֹ, כְּדֵי לְהַפְרֵד מֵהֶם וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתוֹ הַחֶלֶק שְׁלוֹ, וְהָרִי בְּאַרְוֵה.

בֵּא רְאֵה מָה פְּתוּב, (שם ה) רְגֵלְיָהּ יְרֻדוֹת מְנוֹת שְׁאוּל צְעָדֶיהָ יִתְמַכּוּ. וּבְסוּד הָאֶמּוֹנָה מָה פְּתוּב? (שם ג) דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וְאֵלוֹ הֵם דְּרָכֵי וּשְׁבִילֵי הַתְּוֹרָה, וְהַכֹּל אֶחָד. זֶה שְׁלוֹם וְזֶה מְנוֹת, וְהַכֹּל הַפּוֹכִים זֶה מִזָּה.

אֲשֶׁרֵי חֶלְקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנִדְבָקִים בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרָאוֹי וְנֹתֵן לָהֶם עֵצָה לְהִנְצֵל מִכָּל הַצְּדָדִים הָאַחֲרִים שֶׁל הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהֵם עִם קְדוּשׁ לְנַחֲלָתוֹ וְחֻלְקוֹ, וְעַל כֵּן נֹתֵן לָהֶם עֵצָה בְּכָל. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּזִכּוֹת מְחִילָה לְמִי שֶׁהֲרַע לוֹ

(זוהר מקץ רא ע"ב)

רְבִי אַבָּא הָיָה יוֹשֵׁב עַל שַׁעַר הַכְּנִיסָה שֶׁל לוֹד. רְאֵה אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וַיֵּשֶׁב עַל בְּלִיטָה בְּצַד הַהַר, וְהָיָה עֵינָי מִן הַדֶּרֶךְ, וַיֵּשֶׁב וַיִּשֶׁן שָׁם. בִּינְתִים רְאָה נָחַשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא אֵלָיו. יָצָא קוֹסְטָפָא דְגוֹרְדָּנָא (מִין שְׂרָץ) וְהִרְגָה אֶת הַנָּחַשׁ. כְּשֶׁהִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ הָאִישׁ, רְאָה אֶת אוֹתוֹ הַנָּחַשׁ כְּנִגְדּוֹ שֶׁהָיָה מֵת. הִזְדַּקֵּף אוֹתוֹ הָאִישׁ, וַיִּנְפְּלָה אוֹתָהּ הַבְּלִיטָה לְעַמֵּק שֶׁתַּחְתָּיהָ וַיִּצּוֹל.

בֵּא אֵלָיו רְבִי אַבָּא, אָמַר לוֹ, אָמַר לִי מָה מַעֲשִׂיךָ, שֶׁהָרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

הַמְשַׁתְּלַח דִּיהֵבִין לִיה, בְּגִין לְאַתְפְּרָשָׁא מְזַיְיָהוּ, וְלֹא שֶׁתְּדַלָּא בַּהוּא חוּלְקִיהָ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב, (משלי ה) רְגֵלְיָהּ יְרֻדוֹת מְנוֹת שְׁאוּל צְעָדֶיהָ יִתְמַכּוּ. וּבְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא מָה כְּתִיב, (משלי ג) דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וְאֵלֵין אֵינְנוּ אֲרַחֲיוּן וּשְׁבִילֵין דְּאוּרִייתָא, וְכֹלָא חַד. הָאֵי שְׁלוֹם וְהָאֵי מְנוֹת, וְכֹלָא הַפִּיכּוֹן דָּא מִן דָּא.

וּזְכָאָה חוּלְקָהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינְנוּ מִתְדַבְּקִין בֵּיה בְּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא חֲזִי, וַיְהִיב לוֹן עֵיטָא לְאַשְׁתַּזְבָּא מִכָּל סְטָרִין אַחֲרֵינוּן דְּעֵלְמָא. בְּגִין דְּאֵינְנוּ עִמָּא קְדִישָׁא לְאַחְסִינְתִּיהָ וְחוּלְקִיהָ, וְעַל דָּא יְהִיב לוֹן עֵיטָא בְּכֹלָא. וּזְכָאִין אֵינְנוּ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי.

בְּזִכּוֹת מְחִילָה לְמִי שֶׁהֲרַע לוֹ

(זוהר מקץ רא ע"ב)

רְבִי אַבָּא הָוָה יְתִיב אֲתַרְעָא דְאַבְבָּא דְלוֹד, חֲמָא חַד בַּר נֶשׁ דְּהָוָה אֲתִי, וַיְתִיב בְּחַד קוּלְטָא דְתֵלָא דְאַרְעָא, וְהָוָה לְאִי מְאַרְחָא, וַיְתִיב וַיִּנְאִים תַּפְנוּ. אֲדַהֲכִי חֲמִי חַד חוּיָא, דְּהָוָה אֲתִי לְגַבְיָהּ, נִפְקַ קוֹסְטָפָא דְגוֹרְדָּנָא, וְקִטִּיל לִיה לְחוּיָא. כַּד אֲתַעַר הֵהוּא בַר נֶשׁ, חֲמָא הֵהוּא חוּיָא לְקַבְלִיהָ, דְּהָוָה מֵית. אֲזַדְקַף הֵהוּא בַר נֶשׁ, וַיִּפֹּל הֵהוּא קוּלְטָא לְעֵינְמִקָּא דְתַחְתּוֹתוֹי וְאַשְׁתַּזִּיב.

אָתָּא רְבִי אַבָּא לְגַבְיָהּ, אָמַר לִיה, אֵימָא לִי מָאן עוּבְדָךְ. דְּהָא קְדוּשָׁא בְּרִיךְ

הַרְחִישׁ לָךְ שְׁנֵי הַנְּסִים הַלְלוּ שְׂאִינָם לְחַנּוּם? אָמֹר לוֹ אוֹתוֹ הָאִישׁ, כָּל יָמֵי לֹא שָׁלֵם לִי אִישׁ רָע בְּעוֹלָם שְׁלֹא הִתְפַּיְסֵתִי עִמּוֹ וּמְחַלְתִּי לוֹ. וְעוֹד, אִם לֹא יְכַלְתִּי לְהִתְפַּיֵס עִמּוֹ, לֹא עָלִיתִי עַל מְטָתִי עַד שֶׁמְחַלְתִּי לוֹ וְלִכְלֹךְ אוֹתָם שֶׁצָּעְרוּ אוֹתִי, וְלֹא חֲשַׁשְׁתִּי כָּל הַיּוֹם לְאוֹתוֹ הֵרַע שֶׁשָּׁלֵם לִי, וְלֹא דִי לִי זֶה, אֲלֵא שֶׁמֵּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַלָּא הַשְּׂתַדְלָתִי לַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם טוֹב.

בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, מַעֲשִׂיו שֶׁל זֶה הֵם יוֹתֵר מִיֹּסֵף, דִּיֹּסֵף הָיוּ אַחֲיוֹ וְדָאִי, וְהָיָה לוֹ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, אֲבָל מַה שֶּׁזָּה עָשָׂה - יוֹתֵר מִיֹּסֵף, נֶאֱמָר הוּא שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵשׁ לוֹ גַּם עַל גַּם.

פְּתַח וְאָמַר, (שם י) הוֹלֵךְ בְּתָם יֵלֵךְ בְּטַח וּמַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִנְדַע. הוֹלֵךְ בְּתָם יֵלֵךְ בְּטַח - זֶה הָאָדָם הַהוּא שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, יֵלֵךְ בְּטַח - שְׁלֹא יְכוּלִים נִזְקֵי הָעוֹלָם לְהַרְעֵה לוֹ. וּמַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִנְדַע - מִי יִנְדַע? זֶה הוּא מִי שֶׁסּוֹטָה מְדַרְגֵךְ הָאֲמֵת וְרוֹצֵה לְגַבּוֹת מִחִבְרוֹ, יִנְדַע. מַה זֶה יִנְדַע? הוּא יִכַּר בְּעֵינָיו כָּל בְּעָלֵי הַדִּין שֶׁלֹּא יֵאבֹד מֵהֶם הַדְּמוּת שֶׁל אוֹתוֹ הָאָדָם, כְּדִי לְהַבִּיא אוֹתוֹ לְמִקּוֹם שֶׁיִּנְקָמוּ מִמּוֹנוֹ, וּמִשׁוֹם כֶּף יִנְדַע.

וּבֵא וּרְאֵה, אוֹתוֹ שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְגֵךְ אֲמֵת, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַסֶּה עָלָיו כְּדִי שְׁלֹא יִנְדַע וְלֹא יִכַּר לְבַעֲלֵי הַדִּין, אֲבָל מַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִנְדַע וְיִכַּר לָהֶם. אֲשֶׁרִי

הוּא רַחֵשׁ לָךְ אֲלֵין תְּרִין נְסִין, לֹאוּ אֵינּוֹן לְמַגְנָא. אָמֹר לִיָּה הֵהוּא בַר נֶשׁ, כָּל יוֹמָאֵי לֹא אֲשִׁלִּים לִי בַר נֶשׁ בִּישָׂא בְּעַלְמָא, דְּלֹא אִתְפַּיִסְנָא בְּהַדְיָה, וּמְחִילְנָא לִיָּה. וְתוּ, אִי לֹא יְכִילְנָא לְאִתְפַּיִסָּא בְּהַדְיָה, לֹא סְלִיקְנָא לְעַרְסִי, עַד דְּמְחִילְנָא לִיָּה, וְלִכְלֹךְ אֵינּוֹן דְּמִצְעָרוּ לִי, וְלֹא חִישְׁנָא כָּל יוֹמָא לְהַהוּא בִּישָׂא דְאֲשִׁלִּים לִי. וְלֹאוּ דִי לִי דָא, אֲלֵא דְמַהְהוּא יוֹמָא וְלְהַלָּאָה, אֲשֶׁתְּדַלְנָא לְמַעַבְדַּ עִמָּהוֹן טְבָא.

בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, יִתִּיר עוֹבְדוֹי דְּדִין מִיֹּסֵף, דִּיֹּסֵף הוּוּ אַחֲיוֹ וְדָאִי, וְהוּוּ לִיָּה לְרַחֵמָא עָלוּי. אֲבָל מַה דְּעַבִּיד דָּא, יִתִּיר הוּא מִיֹּסֵף. יְאוֹת הוּא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְרַחֵשׁ לִיָּה גַּם עַל גַּם.

פְּתַח וְאָמַר, (משלי י) הוֹלֵךְ בְּתָם יֵלֵךְ בְּטַח וּמַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִנְדַע. הוֹלֵךְ בְּתוֹם יֵלֵךְ בְּטַח, דָּא הֵהוּא בַר נֶשׁ, דְּאֲזִיל בְּאַרְחֵין דְּאוֹרֵייתָא. יֵלֵךְ בְּטַח, דְּלֹא יְכִילוּ נִזְקֵי דְעַלְמָא לְאַבְאָשָׂא לִיָּה. וּמַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִנְדַע, מָאן יִנְדַע. דָּא הוּא מָאן דְּאִסְטִי מֵאַרְחָא דְקִשׁוּט, וּבְעֵי גַבִּי דְחִבְרִיָּה. יִנְדַע, מַהוּ יִנְדַע, יִשְׁתַּמּוֹדַע אִיהוּ בְּעֵינֵיהוֹן דְּכָל מֵאֲרִי דְדִינָא, דְּלֹא יִתְאַבִּיד מִזְיָהוּ דִּיִּוְקָנָא דֵההוּא בַר נֶשׁ. בְּגִין לְאִיִּתְאַה לִיָּה לְאַתְרָא דִּינְקָמוֹן מִזְיָה, וּבְגִין כֶּף יִנְדַע.

וְתָא תְּזִי, הֵהוּא דְאֲזִיל בְּאַרְחָ קִשׁוּט, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חִפִּי עָלֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא אִתְיִנְדַע, וְלֹא אֲשֶׁתַּמּוֹדַע, לְגַבִּי מֵאֲרִיָּהוֹן דְדִינָא. אֲבָל מַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִנְדַע,

אוֹתָם בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אֶמֶת
וְהוֹלְכִים לְבִטָּח עַל הָעוֹלָם, שֶׁהֵם אֵינָם
פּוֹחֲדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הָיוּ דָן אֶת חֲבֵרָךְ לְכַף זִכּוֹת

(זוהר מקץ רד ע"ב)

רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ.
בֵּינֵיהֶם רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא
מֵעֵטֶף בְּעֵטוֹף שֶׁל מִצְוָה וְכֹלֵי זֶן קְשׁוּרִים
תַּחְתָּיו. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, הָאִישׁ הַזֶּה, אֶחָד
מִן הַשְּׂנַיִם יֵשׁ בוֹ - אוֹ שֶׁהוּא צְדִיק שְׁלֵם,
אוֹ שֶׁהוּא בְּשִׁבִיל לְרִמּוֹת אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, הֲרֵי הַחֲסִידִים
הָעֲלִיּוֹנִים אָמְרוּ, הָיוּ דָן כָּל אָדָם
לְכַף זִכּוֹת. הִנֵּה שְׂנֵינוּ, אָדָם שִׁיּוּצָא לְדֶרֶךְ,
יִתְכַּוֵּן לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים - לְדוֹרוֹן, לְקַרְבָּא,
וְלִתְפִלָּה. מַנֵּין לָנוּ? מֵיעֵקֵב. שֶׁהֲרֵי הוּא
הַתְּכַוֵּן לְשִׁלְשֵׁת אֵלּוּ, וְזָרוּ עֲצָמוּ לְדוֹרוֹן,
לְקַרְבָּא וְלִתְפִלָּה. וְהָאִישׁ הַזֶּה הוּא הוֹלֵךְ
בְּדֶרֶךְ, הִנֵּה יֵשׁ בוֹ עֵטוֹף שֶׁל מִצְוָה
לְתַפְלָה, וְהִנֵּה בוֹ כְּלֵי זֶן לְקַרְבָּא. כִּיּוֹן שִׁישׁ
בוֹ שְׁנֵי אֵלּוּ, הַשְּׁלִישִׁי אֵין לְרַדְף אַחֲרֵיהָ.

כְּשֶׁקָּרַב אֵלֵיהֶם, נִתְּנוּ לוֹ שְׁלוֹם וְלֹא
הִשִּׁיב לָהֶם. אָמַר רַבִּי חֲיִיא,
הִנֵּה אֶחָד מֵאוֹתָם הַשְּׂנַיִם שֶׁרְאוּיִם לְהִיּוֹת
בוֹ - אֵין בוֹ, שֶׁהֲרֵי לֹא תִקַּן עֲצָמוּ לְדוֹרוֹן,
וּבְדוֹרוֹן כָּלוּל הַשְּׁלוֹם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוּלַי
הִיא מִשְׁתַּדֵּל בְּתַפְלָתוֹ, אוֹ שֶׁמְרַחֵשׁ
תַּלְמוּדוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח אוֹתוֹ.

הֲלָכוּ יַחַד, וְלֹא דָבַר אוֹתוֹ הָאִישׁ עִמָּהֶם.
אַחַר כֵּךְ נִשְׁמְטוּ רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי

וַיִּשְׁתַּמּוּדַע לְגַבְיֵיהוּ. זָכָאִין אֵינּוֹן בְּנֵי נֶשֶׁא
דְּאֲזִלֵי בְּאַרְחַ קְשׁוּט, וְאֲזִלֵי לְרוּחְצָן עַל
עַלְמָא. דְּלֹא דְחִלֵי אֵינּוֹן בְּעַלְמָא דִּין, וְלֹא
בְּעַלְמָא דְאַתֵּי.

הָיוּ דָן אֶת חֲבֵרָךְ לְכַף זִכּוֹת

(זוהר מקץ רד ע"ב)

רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ אֲזִלֵי בְּאַרְחָא,
אֲדַהְקֵי חֲמוּ חַד בַּר נֶשׁ דְּהָהָ אֶתֵּי,
מֵתַעֲטָף בְּעֵטוֹפָא דְּמִצְוָה וְכֹלֵי זֵינִין
קְטוּרִין תַּחְתּוּתָיו. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, בַּר נֶשׁ
דִּין, חַד מוֹתְרִין אֵית בֵּיהּ. אוֹ זָכָאָה שְׁלִים
אִיהוּ, אוֹ לְרִמָּאָה (אָת) בְּנֵי עַלְמָא אִיהוּ.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, הָא חֲסִידֵי עֲלִיּוֹנִין
אָמְרוּ, הָיוּ דָן לְכָל בַּר נֶשׁ לְזָכוּ. הָא
תְּנִינָן, בַּר נֶשׁ דְּנַפִּיק לְאַרְחָא, יִתְפּוּין
לְתַלַּת מַלְיָן. לְדוֹרוֹן, לְקַרְבָּא, לְצִלוּתָא.
מִנְלָן מֵיעֵקֵב, דְּהָא לְתַלַּת אֵלּוּן אֶתְכּוּוּן,
וְזָרוּ גְרַמְיָה לְדוֹרוֹן, לְקַרְבָּא, לְצִלוּתָא.
וְהָאִי בַר נֶשׁ, אֲזִיל בְּאַרְחָא אִיהוּ. הָא בֵּיה
עֵטוֹפָא דְּמִצְוָה, לְצִלוּתָא. וְהָא בֵּיה כְּלֵי
זֵינִין, לְקַרְבָּא. כִּיּוֹן דְּתַרְוִין אֵלּוּן אֵית בֵּיהּ,
תְּלִיתָאָה לֹא לְמַרְדָּף אַבְתַּרְהָ.

כַּד קָרִיב לְגַבְיֵיהוּ, יַהֲבוּ לִיה שְׁלָם וְלֹא
אָתִיב לוֹן. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, הָא חַד
מֵאֵינּוֹן (דָּף רַה ע"א) תַּרְוִין, דְּאַתְחַזְזִין לְמַהֲוִי
בֵּיה לִית בֵּיה, דְּהָא לֹא אֶתְקִין גְרַמְיָה
לְדוֹרוֹן, וּבְדוֹרוֹן שְׁלָמָא כָּלִיל בֵּיה. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, דִּילְמָא אִיהוּ מִשְׁתַּדֵּל בְּצִלוּתֵיהּ,
אוֹ מְרַחֵשׁ תַּלְמוּדֵיהּ בְּגִין דְּלֹא יַעֲקֹר לִיה.

אֲזִלֵי כְּחַדָּא, וְלֹא מַלִּיל הֵהוּא בַּר נֶשׁ
בְּהַזְיֵיהוּ. לְבַתָּר אֶשְׁתַּמִּיטוּ רַבִּי

יוסי והשתדלו בתורה. כיון שראה אותו האיש שמשתדלים היו בתורה, קרב אליהם ונתן להם שלום.

אמר להם, רבותי, במה חשדתם אותי כשנתתם לי שלום ולא השבתי לכם? אמר לו רבי יוסי, אולי היית אומר תפלה או מרחיש בתלמודך. אמר להם, הקדוש ברוך הוא ידון אתכם לכף זכות.

אבל אמר לכם, יום אחד הייתי הולך בדרך, מצאתי איש אחד והקדמתי לו שלום, ואותו איש היה שוֹדֵד, וקם עלי וצער אותי, ואלמלא שהתגברתי עליו הצטערתי. מאותו יום נדרתי שלא להקדים שלום, רק לאדם צדיק, אלא אם הכרתיו בראשונה, משום שיכול לצער אותי ויתגבר עלי בכח, משום שאסור להקדים שלום לאיש רשע, שכתוב (ישעיה מט) אין שלום אמר ה' לרשעים.

ואותה השעה שראיתי אתכם ונתתם לי שלום ולא השבתי לכם, חשדתי אתכם, משום שלא ראיתי בכם מצוה שראית בחוץ, וכמו כן הייתי חוזר על תלמודי, אבל עכשו שראיתי אתכם שאתם צדיקים, הנה הדרך מתקנת לפני.

בפטירת רשב"י נסתמו מעינות החכמה
(זוהר ויחי רטז ע"ב ריו ע"א)

אמר רבי יוסי, מן היום שהתעלה רבי שמעון מן מערתא, מלין (אליו) לא

חיא ורבי יוסי ואשתדלו באורייתא. כיון דחמא ההוא בר נש דהווי משתדלי באורייתא, קריב לגבייהו ויהיב לון שלם.

אמר לון, רבותי, במה חשדתון לי, בד יִהְיִיתו לי שלם, ולא אתיבנא לכו. אמר ליה רבי יוסי, דילמא צלותא הוית אמר, או מרחיש בתלמודך. אמר לון, קדשא בריך הוא ידיו לכו לכף זכו.

אבל אימא לכו. יומא חד הווינא אזיל בארחה, אשכחנא חד בר נש, ואקדמינא ליה שלם. והווא גברא הוה לסטים, וקם עלי, וצער לי. ואלמלא דאתתקנא ביה אצטערנא. מהווא יומא נדרנא, דלא לאקדמא שלם, בר לבר נש זכאה. אלא אי ידענא ביה בקדמייתא, בגין דיכיל לצערא לי, ויתתקף בי בחילא. בגין דאסיר לאקדמא שלם לבר נש חייבא. דכתבי, (ישעיה מט) אין שלום אמר יי לרשעים.

וההיא שעתא דחמינא לכו, ויִהְיִיתו לי שלם ולא אתיבנא לכו. חשידנא לכו. בגין דלא חמינא בכו מצוה דאתחזי לבר. והוינא כמו כן מהדר תלמודאי. אבל השתא דחמינא בכו דאתון זכאין, הא ארחה מתתקנא קדמי.

בפטירת רשב"י נסתמו מעינות החכמה
(זוהר ויחי רטז ע"ב ריו ע"א)

אמר רבי יוסי, מן יומא דאסתליק רבי שמעון מן מערתא, מלין (אליו) לא

לֹא נִתְפָּסוּ מִן הַחֲבָרִים וּבְסוּדוֹת עֲלוּנִים
הָיוּ מִסְתַּכְּלִים וּמִתְגַּלִּים מִבִּינֵיהֶם, כְּאֵלוֹ
שֶׁנִּתְּנוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה בְּהַר סִינַי, אַחֵר
שְׁמֹת כְּתוּב (בראשית ה) וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיִנֹת
תְּהוֹם וְאַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם, וְהָיוּ הַחֲבָרִים
מִרְחָשִׁים דְּבָרִים, וְלֹא מִתְקַיְמִים בָּהֶם.

שְׁיֹם אֶחָד הָיָה יוֹשֵׁב רַבִּי יְהוּדָה עַל
פְּתַחַהּ שֶׁל טְבַרְיָה וְרָאָה שְׁנֵי
גְמָלִים שְׁמַעְלִים בְּגִדֵי צֹמֵר מֵעַל
הַכְּתָפִים. נָפַל הַמִּשָּׂא שֶׁל בְּגִדֵי הַצֹּמֵר,
וּבָאוּ צִפְרִים, וְעַד שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ עֲלֵיהֶם,
הִתְבַּקְּעוּ.

אַחֵר כִּף בָּאוּ כַּמָּה צִפְרִים, וְהָיוּ הוֹלְכִים
אַחֲרֵיהֶם, וְשָׁהוּ [וְזָרְקוּ] אוֹתָם
בְּסָלַע, וְלֹא הִתְבַּקְּעוּ, וְהָיוּ צוֹנְחִים לָהֶם
וְלֹא הָיוּ נִפְרָדִים. שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד עֹטֶרֶת
הָעֵטְרוֹת שׁוֹרָה בַּחֲשֻׁכָה וְהַבְּעָלִים בַּחוּץ.

עַד שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב, עֵבֶר אִישׁ אֶחָד, הַשְּׂגִיחַ
בָּהֶם וְאָמַר, לֹא קָיָם זֶה מִה שֶׁכְּתוּב
(בראשית טו) וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב
אֹתָם אֲבָרָם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי עֲשִׂינוּ
וְלֹא הִתְפָּרְדוּ. הַחֲזִיר רָאָשׁוֹ אוֹתוֹ הָאִישׁ
וְאָמַר, עֲדֵן לֹא מָרַט זֶה רָאָשׁוֹ שֶׁל אֲדוֹנָיו
וְעֲדֵן לֹא הִקְרִיחַ אֶת הַגְּבִירָה. רַץ אַחֲרָיו
שֶׁלְשָׁה מִיָּלִין וְלֹא אָמַר לוֹ. חֲלָשָׁה דַּעְתּוֹ
שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה.

יוֹם אֶחָד נִרְדָּם תַּחַת עֵץ וְרָאָה בַּחֲלוּמוֹ
אַרְבַּע כְּנָפִים מִתְקַנְנֹת וְעוֹלָה עֲלֵיהֶן
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְסָפַר תּוֹרָה עִמּוֹ, וְלֹא הִשְׁאִיר

אֶתְכַסְּיָן מִן חֲבָרָא, וְרִזִין עֲלָיִן הוּוּ
מִסְתַּכְּלָן וְאִתְגַּלְיָן מִבִּינֵיהוּ, כְּאֵלוֹ
אִתְיַהִיבוּ הֵהִיא שְׁעֵתָא בְּטוֹרָא דְסִינַי.
בְּתַר דְשָׁכִיב כְּתִיב, (בראשית ח) וַיִּסְכְּרוּ
מַעֲיִנֹת (דף ר"ז ע"א) תְּהוֹם וְאַרְבּוֹת
הַשָּׁמַיִם, וְהָיוּ חֲבָרֵיָא מִרְחָשֵׁן מְלִי, וְלֹא
מִתְקַיְמִי בָהוּ.

דְּיוֹמָא חַד הוּוּ יְתִיב רַבִּי יְהוּדָה, אֶפְתַּחָא
דְּטְבַרְיָה, וְחָמָא תְּרֵי גְמָלִי, דְּסָלְקִי
קִטְפִידָא מֵעֲלוּי דְכְתָפִין, נָפַל מִטּוֹלָא
דְּקִטְפִידָא, וְאִתּוּ צִפְרִי. וְעַד לֹא מָטוּ
עֲלֵיהוּ, אִתְבַּקְּעוּ.

לְבַתָּר אָתוּ כַּמָּה צִפְרִין, וְהוּוּ אֲזֵלִי
עֲלֵיהוּ, וְשָׁרוּ (נ"א וְשָׁרִיאוּ) לוֹן
בְּטְרִטִישָׁא, וְלֹא מִתְבַּקְּעִין. וְהוּוּ צְוֹנְחִין
לוֹן, וְלֹא הוּוּ מִתְפָּרְשֵׁן. שְׁמַעוּ חַד קָלָא,
עֵטְרָא דְעֵטְרִין בְּקִדְרִין שְׂרִיא, וּמְרִיָה
לְבַר.

עַד דְּהוּוּ יְתִיב, עֵבֶר חַד גְּבָרָא, אִשְׁגַּח
בָּהוּ. אָמַר, לֹא קָיָם דָּא, הָא דְכְתִיב,
(בראשית טו) וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב
אוֹתָם אֲבָרָם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא
עֲבִידְנָא וְלֹא אִתְפָּרְשֵׁן. אֶהְדֵּר רִישִׁיָּה
הַהוּא גְבָרָא וְאָמַר, עַד לֹא מָרִיט דָּא
רִישִׁיָּה דְמְרִיָּה, וְעַד לֹא גְלִישׁ
לְמִטְרוֹנִיתָא. רַהֲט אֶבְתְּרִיָּה תַלְת מִלִּין,
וְלֹא אָמַר לִיה. חֲלַשׁ דַּעְתִּיָּה דְרַבִּי יְהוּדָה.

יוֹמָא חַד, אֲדַמּוּף תַּחַת אֵילָנָא, וְחָמָא
בַּחֲלֻמִיָּה, אַרְבַּעָה גְדָפִין מִתְתַּקְּנֹן,
וְסָלִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן עֲלֵיהוּ, וְסָפַר תּוֹרָה

כל ספרי הסודות העליונים ואגדה שלא העלה אותם עמו, והעלה אותם [והעלו אותם] לרקיע, וראה שהוא מתפסה מהעינים ולא התגלה.

כשהתעורר, אמר, ודאי משמת רבי שמעון, החכמה הסתלקה מן הארץ. אוי לדור שהאבן הטובה הזו, שהיו נראים [מתאחדים] ממונה וסומכים עליה עליונים ותחתונים, נאבדה מהם.

בא אל רבי אבא, ספר לו. הרים רבי אבא את ידיו על ראשו ובכה ואמר, רבי שמעון רחים שטוחנות ממונו מן טוב כל יום ולוקטים אותו, ככתוב (במדבר י"א) הממעיט אסף עשרה חמרים, ועכשו הרחים והמן הסתלקו ולא נשאר ממונו בעולם, פרט למה שכתוב (שמות טז) קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמור מן והנח אותו לפני ה' למשמרת. ואלו בהתגלות לא כתוב אלא למשמרת, להצנעה. עכשו מי יכול לגלות סודות ומי ידע אותם.

לחש לו לרבי יהודה בלחש, [אמר לו רבי אבא] ודאי אותו איש שראית הנה אליהו, ולא רצה לגלות סודות כדי שתדע את שבחו של רבי שמעון שהיה בימיו ויבכו הדור עליו. אמר לו, מספיק לבכות בכיה עליו.

רבי יהודה הנה בוכה כל יום עליו, שהרי נפגש עמו באדרא הקדושה של רבי שמעון ושאר החברים. אמר לו, אוי שלא הסתלקתי אותו יום עם אותם שלשה

עמיה. ולא שביק כל ספרי רזין עלאין ואגדתא, דלא סליק לון בהדיה. וסליק להון (ס"א וסליקו ליה) לרקיעא, וחמא דמתבסיא מעינא, ולא אתגליא.

כד אתער, אמר, ודאי מדשכיב רבי שמעון, חכמתא אסתלקת מארעא. ווי לדרא דהאי אבנא טבא, דהו מתחזן (ס"א דמתאחדו) מניה, וסמכין עליה עלאין ותתאין, אתאביד מניהו.

אתא לגביה דרבי אבא, סח ליה. סליק רבי אבא ידוי על רישיה, ובכה ואמר, רבי שמעון ריחייא דטחנין מניה מנא טבא כל יומא, ולקטין ליה. כמה דכתיב, (במדבר י"א) הממעיט אסף עשרה חמרים, והשתא ריחייא ומנא אסתלקו ולא אשתאר בעלמא מיניה, בר כמה דכתיב, (שמות טז) קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמור מן והנח אותו לפני ה' למשמרת. ואלו באתגלייא לא כתיב, אלא למשמרת, לאצנעויתא. השתא מאן יכיל לגלאה רזין, ומאן ינדע לון.

לחיש ליה לרבי יהודה בלחישו, (אמר ליה רבי אבא) ודאי ההוא גברא דחמית, אלעהו הנה. ולא בעא לגלאה רזין, בגין דתנדע שבחא דרבי שמעון, דהוה ביומו, ויבכון דרא עלוי. אמר ליה, די למבכי בכיה עליה.

רבי יהודה הנה בכי כל יומא עלוי, דהא אערע עמיה באדרא קדישא דרבי שמעון, ושאר חברייה. אמר ליה, ווי דלא אסתלקנא ההוא יומא עם אינון תלתא

שְׁהִסְתַּלְקוּ, וְלֹא לַרְאוֹת דּוֹר זֶה, שֶׁהָרִי
מִתְהַפֵּךְ.

דֹּאסְתַּלְקוּ, וְלֹא לַחֲמֵי דְרָא דָא, דְּהָא
אֶתְהַפֵּךְ.

הַכְרוֹזֹת זְמַנּוֹ שֶׁל הָאָדָם

(זוהר ויחי ריז ע"ב)

אָמֹר רַבִּי יוֹסִי, כְּשִׁמְתְּקָרְבִים יָמֵי אוֹתוֹ
הָאִישׁ, שְׁלֹשִׁים יוֹם מְכַרְיָזִים עָלָיו
בְּעוֹלָם, וְאַפְלוּ צַפְרֵי הַשָּׁמַיִם מְכַרְיָזִים
עָלָיו. וְאִם צַדִּיק הוּא, שְׁלֹשִׁים יוֹם
מְכַרְיָזִים עָלָיו בֵּין הַצַּדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן.

הַכְרוֹזֹת זְמַנּוֹ שֶׁל הָאָדָם

(זוהר ויחי ריז ע"ב)

אָמֹר רַבִּי יוֹסִי, כַּד הָהוּא בַר נֶשׁ
אֶתְקָרְבוּ יוֹמוֹי, תְּלַתִּין יוֹמִין
מְכַרְיָזִי עָלָיו בְּעִלְמוֹא וְאַפְלוּ צַפְרֵי שְׁמַיָא
מְכַרְיָזִין עָלָיו. וְאִי זְכָאָה הוּא, תְּלַתִּין יוֹמִין
מְכַרְיָזִין עָלָיו בֵּין צַדִּיקָא, בְּגִינְתָא דְעֵדֶן.

נְשַׁנּוּ, כָּל אוֹתָם שְׁלֹשִׁים יָמִים נִשְׁמְתִיה
יֹצֵאת מִמֶּנּוּ בְּכָל לַיְלָה, וְעוֹלָה
וְרוֹאָה אֶת מְקוֹמָהּ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ
אָדָם לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מִשְׁגִּיחַ וְלֹא שׁוֹלֵט
בְּנִשְׁמֹתוֹ כָּל אוֹתָם שְׁלֹשִׁים יוֹם כְּמוֹ
שֶׁהִיָּה בְּתַחֲלָה, שְׁכַתּוֹב (קהלת ח) אֵין אָדָם
שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכֹלָא אֶת הָרוּחַ וְגו'. אָמֹר
רַבִּי יְהוּדָה, מְכַשְׁמַתְחִילִים אוֹתָם שְׁלֹשִׁים
יוֹם, צָלַם הָאָדָם נַחֲשׁוֹ, וְהַדְּמוּת שְׁנַרְאִית
בְּאַרְצָן נִמְנַעַת.

תְּנָא, כָּל אֵינּוֹן תְּלַתִּין יוֹמִין, נִשְׁמְתִיה
נִפְקַת מִנִּיהָ בְּכָל לַיְלָא, וְסַלְקַת
וְחִמַּאת דּוּכְתָהּ בְּהוּא עִלְמוֹא, וְהוּא בַר
נֶשׁ לֹא יוֹדֵעַ, וְלֹא אִשְׁגַּח, וְלֹא שְׁלִיט
בְּנִשְׁמֹתִיה, כָּל אֵינּוֹן תְּלַתִּין יוֹמִין כְּמוֹ
דְּהוּהוּ בְּקַדְמִיתָא. דְּכַתִּיב, (קהלת ח) אֵין
אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכֹלָא אֶת הָרוּחַ וְגו'.
אָמֹר רַבִּי יְהוּדָה, מְכַד שְׁרָאן אֵינּוֹן תְּלַתִּין
יוֹמִין, צָלַמָא דְּבַר נֶשׁ אֶתְחַשׁוֹ, וְדִיוֹקָנָא
דְּאֶתְחַזִּי בְּאַרְעָא אֶתְמַנְעַת.

